

[Freddy Madsen.]

nanslovsforlag byder altså pensionisterne en nulløsning i de kommende 4 år.

Nedskæringerne over for pensionisterne gælder som allerede nævnt ikke bare pensionerne. Side 51 i budgetredegørelsen oplyser, at sparekniven har reduceret medicintilskuddet med 37 pct. regnet i faste priser. Befolkningens egen betaling alene til receptpligtig medicin udgjorde godt 300 mill. kr. i 1975-76. Dette har vi for længst betegnet som en asocial politik, og den bliver endnu mere uforståelig, hvis vi ser på apotekerfonden under indenrigsministeriet. Apotekerfonden er begyndt at sluge millioner af kroner, medens den tidligere har givet overskud. Dengang gav regeringen tilskud til receptpligtig medicin, men nu vendes alting på hovedet. Medicinpriserne holdes kunstigt høje af monopolerne, det har landbrugets medicentral bevist, for efter oprettelsen af landbrugets egen distribution af medicinalvarer faldt priserne til det halve eller mindre. Slagteriernes fællesindkøbsforening begyndte den 1. januar 1976, da den nye lægemiddellov trådte i kraft, at sælge jern- og vitaminpræparater og andre medicinalprodukter uden om apotekerne og direkte til landmændene. En injektion med 2 ml jern kostede i 1975 på apotekerne i gennemsnit 1 kr. 25 øre. I 1976 kostede den samme injektion hos SKF 44 øre. Det betyder, at apotekeravancen i virkeligheden har oversteg 184 pct. Men menneskene er stadig i monopolernes vold og er svigtet af det offentlige.

På boligområdet ved vi og kan aflæse hvor galt det går. Nu har vismændene sagt, at man næppe kommer op på mere end 27.000 påbegyndte boliger næste år, men dertil er der jo også andre mærkværdigheder i afsnittet om boligministeriet. Boligforligspartierne nægter stadig at gå med til det eneste rimelige, nemlig en egentlig statsfinansiering af boligbyggeriet.

Vi synes, at de bevillinger, der findes på finansloven til rente- og boligsikring, under de givne betingelser er for små. Men at de egentlig virker som reelle tilskud til rentekapitalen, selv om de udbetales til lejerne, er der ingen tvivl om. Jeg skal anføre et aldeles frisk eksempel:

Brabrand boligforening har netop færdiggjort 400 terrassehuse i Holmstrup ved Århus. Byggesummen andrager reelt 82 mill. kr. I renter af de byggelån, som det var nødvendigt at optage i byggeperioden, har man måttet bløde 23 mill. kr. Så er man oppe på i alt 105 mill.

kr. Dertil regner man med, at prioriteringen vil bringe det samlede beløb op på ca. 200 mill. kr., der skal forrentes og afdrages af lejerne. På grundlag af de gældende love vil man i løbet af en 9-årig periode modtage 74 mill. kr. i rentesikring fra staten. Dertil kommer boligsikringen, som ikke lader sig beregne på nuværende tidspunkt. Det vil regulært sige, at statens tilskud i meget stor udstrækning ville være i stand til at finansiere byggeriet. Men i stedet for at sikre lejerne billige boliger går pengene nu i rentekapitalens lommer. Det er utroligt, at ikke enhver kan se, at dette er rygende galskab.

Men galskaben florerer jo ikke bare på boligområdet. § 20, undervisningsministeriet, er et af de foretrukne nedskæringsområder. Bare et enkelt eksempel: de samlede udgifter til de videregående uddannelser fastholdes de næste 4 år uændret på 2,7 mia kr., medens f. eks. bestanden af studerende ved længerevarende uddannelser stiger med 26 pct. Ja men det vil jo i virkeligheden sige, at der er tale om en nedskæring pr. student på 26 pct.

Men der er ét område, der går ram forbi, når støvsugerbanden går i gang, og det er militæret. Til karakteristik af udviklingen i vort samfund er det tankevækkende at sammenligne udgifterne til militær og til undervisning. I 1972-73 udgjorde militæruddgifterne her i landet i henhold til statsregnskabet 48 pct. af udgifterne til undervisning. På finanslovsforslaget i år er de vokset til 76 pct. Hvis militaristerne fortsat får magt, som de har agt, er den dag, da Danmark bruger mere til militær end til undervisning, ikke fjern. Er det virkelig et perspektiv, som regeringen og socialdemokratiet fortsat kan vedstå? Foreløbig må vi desværre konstatere, at det er tilfældet.

Det er i frisk erindring, at uden socialdemokratisk tilslutning var »århundredets våbenhandel« ikke kommet i stand. Dengang advarede vi mod at lade milliarder i valuta rulle til dette meningsløse flykøb. I august opfordrede vi under indtryk af den økonomiske situation til, at man annullerede købet. Allerede dengang henviste jeg til, at forudsætningerne totalt var bristet. Efter det, der senest er oplyst, bør nu enhver kunne se, at det var rigtigt. Maskinerne bliver langt dyrere, end det dengang var meddelt. Ingen ved rigtig hvor meget, alene det er jo betænkeligt. Samtidig kan det konstateres, at den stigning i antallet af beskæftigede, der ville komme på den basis, bliver langt la-